

deze vorderingen op Van Teylingen daar geïnd worden. Op de vraag van gouverneur Haksteen over de verkeerde opvatting van het bestuur op Ceylon welke textiel aan de scheepsofficiëren wordt toegestaan, zijn hem de nodige instructies gegeven. Haksteens voorstel om degenen die met toestemming van Coromandel via Batavia repatriëren, zoveel kisten met textiel van deze kust te laten meenemen als hun in het reglement van bagage wordt toegestaan, is aanvaard. Deze kisten moeten wel op Coromandel met Compagnies cachet zijn verzegeld en te Batavia in Compagnies pakhuizen worden opgeslagen. Boven de 20 % die in Nederland daarop wordt geheven, dient er 30 % vracht voor betaald te worden. [fol. 1089] Deze personen moeten ook daadwerkelijk repatriëren en men dient streng de hand te houden aan het besluit hieromtrent van 16 mei 1766. Daar er veel voor de equipagegoederen wordt betaald, wat de onkosten opdrijft, is bevolen jaarlijks een lijst van de inkoop met vermelding van de prijzen en de leveranciers op te maken. Van de op non-actief gestelde onderkoopman en secunde te Sadras mr. Sebastiaan Boerse wordt een tekort in de kleine kas van pagode 1579 gevorderd, buiten nog een andere schuld aan de Compagnie van pagode 551, samen pagode 2130, of ruim f 10.000. Mocht Boerse deze schulden nog niet hebben afgelost, [fol. 1090] dan moet deze zaak aan de fiscaal overgedragen worden. Het schijnt dat het op Coromandel de gewoonte is zeer slordig met Compagnies geld om te springen zonder enige vrees voor straf. Daarom moet er een voorbeeld gesteld worden. De onderkoopman en adigar muntmeester Cornelis Pieters is op uitdrukkelijk verzoek van gouverneur Haksteen wegens langdurige dienst bevorderd tot koopman. Dit moet niet als precedent gelden en hij moet wel onschuldig zijn aan de te Batavia opgemerkte foutieve behandeling van 67 mark en $\frac{1}{2}$ Engels goud. Dat moet een vergissing zijn en geen opzet. Uit de brief van 11 oktober 1766 [fol. 1091] is dat gebleken. Het was een fout in het muntjournaal, de genoemde hoeveelheid goud was aanwezig en de Compagnie leed geen schade. Gouverneur Haksteen bracht in zijn brief van 24 februari 1766 het verzoek van de weduwe Crusius over om ontslagen te worden van een zekere schuld aan de gewezen kassier Hazelkamp van pagode 7368,-. Er is in aanmerking genomen dat zij als dochter en enige erfgenaam van haar vader koopman Bank samen met haar overleden man een groot deel van deze schuld reeds had afgelost, maar dat daar slechts een secretariële akte van was, zonder enige hypotheek of vaste goederen, zodat er geen akte bij een rechtbank over was gepasseerd. [fol. 1092] Tevens is de boedel van Crusius op slechts pagode 3481 getaxeerd. Bij meerderheid van stemmen is het verzoek afgewezen en er is bevolen dat de vorderingen van de Compagnie op de boedel van Crusius preferent op die van particulieren moesten worden uitgeoefend. Er mag niets worden afgegeven voordat de Compagnie schadeloos is gesteld. Wijlen de raad extraordinair Louis Taillefert heeft als algemeen gemachtigde van de gerepatrieerde directeur-generaal Librecht Hooreman, aan wie de weduwe Crusius nog pagode 1342,- schuldig was, reeds op deze wijze geadviseerd, wat in de resolutie van 16 mei 1766 is vastgelegd. Voor de behandeling van het rapport van gouverneur Haksteen over de zuiderkantoren en de aparte en gewone brieven [fol. 1093] van 28 februari en 17 maart 1766 wordt verwezen naar de resoluties van de vergadering van 16 mei en de afschriften van de gewone en aparte brieven van 23 mei 1766 in het Bataviase uitgaande briefboek. Men vermeldt slechts dat in de geheime brief van die datum aan gouverneur Haksteen bezwaar gemaakt is tegen de verdediging in de brief van 17 maart van het verzoek aan Ceylon om assistentie met duizend Europese en een gelijk getal inlandse troepen. Deze zouden nodig zijn om Compagnies bezittingen te beschermen. [fol. 1094] Als er zulke troepen waren, moest er vermeden worden)

--- dat men met de komst van zoveel troupen daar ter kust soms wel genoodsaakt zoude zijn, of werden, van bij een opkomende oorlog deeze of geene parthij te kiezen. Van die Europeesche en inlandsche militie, welke van Ceilon haar mogten werden toegeschikt, geen meer manschappen aan te houden dan die men tot defensie van 't Nagapatnams kasteel en de aangeleegenste buitencomptoiren, item bij eenige onverhoopte aanvallen op de Nagapatnamse buitenstad, in welk laatste geval de inwoonders derzelve zig met de onze zullen moeten conjungeeren, absolut nodig mogten hebben. En de ove-